

DESIRE®

A romantic scene between a man and a woman in a car. The man is shirtless and muscular, wearing a watch and bracelets, leaning towards the woman. The woman is wearing a shimmering, sleeveless dress and has her hand on the man's chest. They are in a close embrace, about to kiss. The background is dark with some blue light reflecting off the car's interior.

Charlene Sandsová
Sami v divočině

 HARLEQUIN®

CHARLENE SANDSOVÁ

SAMI V DIVOČINĚ

PŘEKLAD

LUCIE POULET

Milá čtenářko,

jsem si jistý, že se Vám už taky stalo, že jste někoho poznala v určité době, či situaci a pěkně jste si ho zaškatulkovala. Ano, k tomu máme sklon všichni. I hrdinka příběhu Nenapravitelný sukničkář pohlíží na charismatického hokejistu Jareda skrze prsty kvůli dávnému nevydařenému setkání. A hrdina povídky Svůdné tajemství se dlouho nedokáže zbavit předsudků vůči půvabné dobrovolnici Lie, protože je prostě jiná... Dokonce i April v romanci Sami v divočině má svého idola už od střední školy zaškatulkovaného jako partnera nevhodného pro vážnější vztah. Naštěstí nikomu nelze upřít právo na vývoj. Dokonce i sukničkář se může změnit a zapřísáhlý starý mládenec zatouží po rodinném krbu. Nikdo není ztracený případ a změnit se může každý. Tak bych mohl ve zkratce charakterizovat říjnové tituly. Věřím, že Vás potěší a strávíte s nimi příjemné chvíle.

S láskou

Váš Harlequin

Charlene Sandsová

SAMI V DIVOČINĚ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Stranded and Seduced

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Lucie Poulet

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2019 by Charlene Swink
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24–25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5286-7 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5287-4 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5288-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

April vždycky věděla, že jí štěstí nevydrží navěky. Ve městě velikosti Boone Springs se nemohla Riveru Risku Booneovi vyhnout. Nečekala však, že zrovna toho rána ten vysoký a pohledný Texasan vejde do její realitní kanceláře. Se sevřeným žaludkem na něj hleděla zpoza svého stolu a čekala. Posunul si klobouk výš a odhalil své hypnotické tmavohnědé oči; pleť měl opálenou jako ve dnech, kdy se ještě věnoval naplno rodeu. Na sobě měl džínsy a košili, a toto neformální oblečení mu tak slušelo, že se za ním v městečku, které založili jeho předci, otáčela nejedna hlava. Jednou se za ním otočila i ona, a to byla velká chyba.

„Ahoj, April,“ pozdravil ji hlubokým hlasem.

To, jak její jméno vibrovalo na jeho rtech, jak něžně a zároveň sebejistě je vyslovil, jí roztrásl nohy. Vstala. „Risku, co... co tady děláš?“

Vyklenul obočí a prohlédl si ji od hlavy až k patě se zábleskem v oku, jako by vzpomínal na noc, kterou spolu prožili. Zčervenala a v duchu se cítila hrozně za to, že ji Risk ještě pořád dokáže tak vyvést z míry. Clovie, asistentka a dobrá kamarádka, se na ni od stolu tázavě zadívala, protože něco o jejich společné historii věděla.

„Jsem tady obchodně. Jestli jsem to dobře pochopil, mluvila jsi se sekretářkou mého bratra Masona o té nemovitosti v Canyon Lake.“

„Ano, je to tak. Zodpověděla jsem jí o tom srubu pár otázek, ale to je tak všechno. Měli... měli jsme domluvenou schůzku?“ Velmi dobře věděla, že neměli. A taky velmi dobře věděla, že ho neodmítne přijmout jen na základě vymyšleného pravidla, že si musí nejprve schůzku sjednat. Nevěděla, proč se ho na to vůbec ptala, snad z nervozity. Přece by stejně nemohla člena rodiny Booneových odmítnout. Tři Booneovi bratři byli velcí dobytkaři a významní podnikatelé, kterým patřila většina města. „To je vlastně jedno,“ dodala rychle. „Jestli se chceš zeptat na něco ohledně toho srubu v Canyon Lake, ráda ti odpovím.“

Přikývl. „Odvedla jsi skvělou práci v propagaci toho místa, protože rozhodně máme velký zájem zjistit o něm –“ Risk se odmlčel. Ach bože, určitě si všiml bolesti, která se jí objevila v očích. Předě dvěma lety spolu strávili jednu společnou noc. Nečekala diamant a růže, ale čekala, že se vedle něj ráno probudí. „Poslechni, můžeme si tady někde promluvit v soukromí?“ zeptal se Risk po dlouhé pauze.

Clovie se okamžitě ozvala. „Mám hotovou tu zprávu pro banku. Zrovna jsem se chystala odejít.“ Vstala, sebrala ze stolu složku a hodila si tašku přes rameno. „Zastavím se rovnou na oběd a budu zpátky asi tak za hodinku.“

„Dobře.“

Clovie rychle odešla a zavřela za sebou dveře.

April se cítila hrozně. To, že ho viděla, v ní opět probudilo všechny ty staré pocity bolesti a opuštěnosti. Většinou vzpomínala na Riska Boonea, bývalého šampiona v rodeu, se vztekem, že se k ní choval jako k jedné ze svých fanynek. A to si přitom tu noc v Houstonu myslela, že mezi nimi proběhlo něco podstatného. Na střední do něj byla zamilovaná až po uši a její fantazie došly naplnění právě tu noc. Ta se ale velmi rychle změnila ve špatnou vzpomínku.

„April, podívej se, přišel jsem, protože máte v nabídce srub v Canyon Lake. Začal jsem vést akviziční oddělení nemovitostí pro Boone Inc. Moji bratři chtějí podnikání rozšířit a zalíbila se jim myšlenka, že bychom otevřeli horskou chatu. Nesjednal jsem si schůzku, protože... Nebyl jsem si jistý, jestli bys mě přijala. Dlužím ti omluvu.“

„Ty jsi měl obavy, že tě nebudu chtít vidět?“

„Soudě podle tvého tónu nejsem daleko od pravdy, že?“

„Tvoje omluva přichází poněkud opožděně, nemáš ten pocit?“ Objala se oběma rukama kolem pasu, aby se sama nějakým způsobem podpořila.

„Během těch dvou let jsem pracoval hodně mimo město. Není to výmluva, je to zkrátka pravda.“ Prohrábl si rukou vlasy. „Poslechni, tehdy jsem na tom nebyl dobře. Shannon se mnou vážně zamávala a já... nebyl jsem připravený. Na tebe. Nemohl jsem ti dát vůbec nic zpět. Asi... ne určitě jsem utekl, protože jsem měl strach. A omlouvám se za to.“

Nebyl jsem na tebe připravený. Ach bože, jak hloupá byla, když si myslela, že otevřený rozhovor, svěřování a milování by mohlo něco znamenat. A přitom ona pro něj byla jen holka na jednu noc. Věděla o jeho dvouletém vztahu s herečkou Shannon Wilkesovou: bulvár se postaral o to, že celá země byla dokonale zasvěcená do všech detailů jejich skandálního rozchodu. Risk byl celebrita ze světa rodea a Shannon zrovna získala Zlatý glóbus. Psalo se o nich jako o výjimečném páru, dokud ovšem Risk nespádl, nezranil si rameno a nemusel ukončit svou kariéru. Krátce poté se s ním Shannon rozešla, začala si s ligovým hráčem basketbalu a zlomila Riskovi srdce, nehledě k tomu, že ho před celou zemí ponížila. *Dvakrát na kolenou* – tak to psaly titulky, pod nimiž byly snímky, které ho ukazovaly na zemi pod býkem a uprostřed hádky se Shannon.

Kdyby ho tehdy April nepotkala ve stavu tak hluboké zranitelnosti v hotelovém baru, kdyby k ní nebyl tak laskavý a otevřený... snad by u ní převážil zdravý rozum. Tu noc ale skutečně našli porozumění a jejich milování způsobilo, že si začala myslet nemyslitelné. Ani v nejčernějším snu by ji nenapadlo, že od ní po tom všem ráno odejde bez rozloučení, bez vzkazu, bez slova vysvětlení. To, co mohla být nejkrásnější noc v jejím životě, bylo najednou něčím... laciným. „Fajn, chápu to.“

Risk si s úlevou oddechl. „Přijímáš tedy moji omluvu?“

Kdyby sem přišel jen kvůli té omluvě, určitě by to znamenalo víc. „Risku, asi by bylo lepší o tom nemluvit a soustředit se jen na obchodní záležitosti. Posad se, abychom se konečně dostali ke skutečnému důvodu tvé návštěvy.“ Nemohla si tu pichlavou poznámku odpustit; zasloužil si ji. Podle výrazu, který se mu objevil ve tváři, to dobře chápal.

„Fajn.“

Oba se posadili a ona vytáhla složku. Měla exkluzivní smlouvu na prodej s vlastníkem, panem Hallem, ještě na měsíc. Kdyby se jí tuto nemovitost za 5,3 milionů dolarů podařilo prodat, dostala by se okamžitě do černých čísel. „Podívejme se nejprve na potenciál této nemovitosti,“ začala.

Přikývl a jeho pohled klouzal po kanceláři. „Jasně. Musím ti ale říct, že jsi tady udělala kus práce. Když tu byl obchod starého Perryho Buellera, nevypadalo to zdaleka tak dobře.“

„Pan Bueller prodával starožitnosti. Musela jsem to tady trochu zmodernizovat, ale chtěla jsem taky zachovat šarm, který to staré místo mělo.“

April si otevřela svoji vlastní realitní kancelář v Boone Springs před rokem s cílem stát se nepřehlédnutelnou silou. Tři roky před tím pracovala v realitách ve Willow County, učila se a získávala

kontakty v oboru. Pak se ale Perry Bueller rozhodl jít na odpočinek a chtěl prodat svůj obchod přímo v centru Boone Springs. April věděla, že je načase začít uskutečňovat svůj sen, že bude žít i pracovat ve svém rodném městě. Rychle dala dohromady dost peněz a přebudovala rustikální obchod se starožitnostmi na moderní kancelář s duchem minulosti. Ze stropu visel křišťálový lustr, kolem stěn stála sestava mahagonových polic a knihoven a stoly pod počítače byly vyrobeny z toho nejkvalitnějšího třešňového dřeva, které jí velkoryse daroval sám pan Bueller, drahý přítel její zesnulé babičky Beth.

„Dobře ses tady zařídila, April. Gratuluju.“

Nebrala jeho pochvalu lehce. April tvrdě pracovala a bylo samozřejmě pěkné, že někdo pochválil výsledek: věděla ale, že si musí zachovávat odstup. Ten luxus, aby začala mít Riska znovu ráda, si dovolit nemůže, a to navzdory jeho opožděné omluvě a všemu tomu texaskému šarmu. Minulá smlouva, kterou měla rozpracovanou, v poslední minutě nevyšla. Šest týdnů práce a k ničemu. Její malá realitní kancelář už si nemohla dovolit další takovou ránu, takže prodej neobydleného srubu rodině Booneových nemohla jen tak přejít. Sama měla hypotéku, musela si budovat pověst a kromě toho ji poháněla silná touha po úspěchu. Svoje city k Riskovi do toho nesmí zatahovat. „Děkuju.“

Podala mu složku a ukázala na fotografie. „Jak vidíš, je to nádherná nemovitost.“

„Ale hodně odlehlá.“

„Spíš mi připadá dokonalá na únik od civilizace. Ten srub je v kopcích, kilometry daleko od dopravy, od města. Každý si tam najde něco: někdo odpočinek, jiný outdoorové aktivity. Samo jezero, u kterého stojí, je nádherné. Dá se kolem něj jezdit na koni, chytat v něm ryby nebo jezdit na loďce.“

„Vypadá to, že celá ta stavba padá na hlavu. A jak je to zarostlé okolo...“

„Vzhled může být zavádějící.“

„Anebo taky úplně přesný.“

„Samozřejmě existuje jistá možnost vyjednávání o ceně. A ten srub má vážně zajímavou historii. Mám tady o něm nějaké články,“ poklepala prstem na stůl, otevřela zásuvku a vytáhla běžovou obálku s novinovými výstřižky se šedesát let starými články. „Můžeš si je přečíst, ale příběh toho srubu je jedním slovem fascinující. Nemám pochyb o to, že jeho původ se odrazí na cenách pronájmu, až se začne nabízet zájemcům.“

Položila složku na stůl a Rick si pár článků hned prohlédl. „Jsi dobře připravená, že?“

„Vždycky jsem dobře připravená.“

Rick vzhlédl ve stejný okamžik jako ona, jejich pohledy se setkaly a April po páteři přeběhly vlnky zvláštního mrazení. Takhle zblízka vnímala jeho vůni, která jí připomínala jejich společnou noc. „To na mě dělá dojem,“ protáhl hlubokým hlasem. Trhla sebou dozadu a urovnala si papíry na stole. „Mohl bych si to půjčit?“

„Samozřejmě. V klidu si to přečti.“ Vstal a ona obešla stůl, aby ho doprovodila ke dveřím. Když se postavil vedle ní, těžce polkla. „Dám se zase do práce. Pokud budeš mít nějaké otázky, nebo kdyby ses chtěl na tu nemovitost podívat, zavolej. Číslo je uvnitř složky.“

„Za den za dva se určitě ozvu.“

„Fajn.“

„A... April?“ Hleděla mu do očí, které teď byly zvláště vřelé. Vypadal, že chce něco říct, ale nakonec jen potřásl hlavou. „To je jedno.“

Zavřela za ním dveře a ramena jí úlevou poklesla. Tak po dvou letech znovu mluvila s Riskem. A kvůli tomu, že mu možná prodá nemovitost, musela se

kousnout do jazyka, aby mu neřekla něco, co pro něj měla v záloze.

April obvykle nechodila v pracovní dny večer nikam ven, ale dnes... dnes byla zvláštní příležitost. Její nejlepší přítelkyně měla narozeniny a tahle párty se bez ní prostě obejít nemohla. Jenna Mae právě dovršila třicítku, monumentální výročí. A tak si April na sebe vzala svoje černé koktejly se stříbrnými kamínky a sešla se s přítelkyní v baru U Rančera, příjemné hospodě, kde to žilo ve dne v noci, ve všední den i ve svátek. Ve čtvrtek tady vždycky hrála živá kapela a Jenna Mae nezastřeně zírala na kytaristu na pódiu. Byla čerstvě volná po těžkém rozchodu s mužem, který se k ní zachoval ohavně. Jenně bylo určitě lépe bez něj a April s Clovie jí to daly pořádně najevo. Tak to kamarádky přece dělají.

April dopila svou první mangovou margaritu zrovna ve chvíli, kdy se všech osm pozvaných dívek srotilo kolem Jenny Mae u stolu hned vedle baru. Slavily už hodinu, dárky byly rozbalené a narozeninová přání vyslovena. „HmMMM, tyhle jsou vynikající,“ zabučela Jenna a ukousla si pořádný kus cupcaku. April jich koupila celou krabici u firmy Katie's Kupcakes. „Díky za ně, April. Jsem moc ráda, že tu jsi. Bez tebe by to nebylo ono.“

„Tuhle oslavu bych si nenechala ujít ani za nic, Jenno. To snad víš.“

Jenna objala April kolem ramen. „Vím. Jsem prostě hrozně ráda, že ses sem přestěhovala z Willow County.“

„Já taky.“

„Už je to trochu snadnější?“ zeptala se Jenna. „Prodala jsi v poslední době nějaké domy?“

„Kéž by. Teď zrovna ale čekám na nabídku na koupi jedné velké nemovitosti. Pokud se to podaří, přeplyjeme do příštího roku v černých číslech.“

Číšnice přinesla druhé kolo nápojů. April moc nepila, ale drink vypadal dobře, takže popadla skleničku a usrkla si.

„Doufám, že ti to vyjde.“

„Mám své pochybnosti,“ zamumlala. „Potenciální kupec se mi měl ozvat minulý týden, ale zatím ani pípnutí.“

„Tak mu zavolej a popožeň to.“

„Nevěřila bys, kdo to je,“ povzdechla si April.

Jenna ji popadla za paži a odtáhla ji dál od lidí. „Pověz mi to.“ Jenna už pila třetí drink, což byl pravděpodobně její limit. Když šla, už se trochu potácela.

April se Jenně naklonila k uchu. „Risk Boone.“

Jenna o jejím pobláznění na střední i o té fantastické noci věděla všechno, takže nebylo divu, že údivem otevřela pusu dokořán. „Ne.“

„Ano. Přišel do kanceláře. Minulý týden. Bylo to... divné.“

„To si myslím. Proboha, vždyť jsi do něj byla na střední úplný blázen. A vždycky jsi pro něj měla slabost.“

„Už ne,“ stiskla April rty. „Po... Houstonu.“

„Vážně?“ naklonila Jenna hlavu na stranu. „Nechtěla jsem ti nic říkat, ale... on sedí u baru, víš?“

April tomu nedokázala uvěřit. Teď to byla ona, kdo otevřel pusu. A srdce se jí rozbušilo. Stála k baru zády, a tak se jen tak nenápadně otočila. A ano... Risk tam byl, seděl na barové židličce a z každé strany měl jednu ženu. Opíraly se o barpult a snažily se ho zatáhnout do rozhovoru. Typické. Ženy se kolem Riska hemžily jako vosy kolem sklenice s medem. Kdysi býval skutečná celebrita a bylo to hrozné pomýšlení, že byla před dvěma lety jednou z jeho trofejí.

„Tady jsem ho ještě nikdy neviděla,“ řekla Jenna.

„Ani já ne,“ odpověděla April. „Když jsme spolu mluvili, zmínil se, že v poslední době moc v Boone Springs nepobyl.“ A April navíc U Rančera nebyla

žádnou pravidelnou návštěvnicí. Přes týden měla moc práce a navíc měla u kanceláře dobré bistro, které rozváželo jídlo. April se už chtěla zase otočit, ale vtom si všimla, že Risk ty dvě vedle sebe vůbec neposlouchá. Hleděl přímo na její odraz ve velkém zrcadle nad barem. Začala se v jeho pohledu topit a srdce se jí prudce rozbušilo. Pak se jeho rty mírně zvlply. On se na ni usmívá? Proboha. Hleděla na něj ještě vteřinu a popadla Jennu za ruku. „Pojďme zpátky ke stolu.“

O několik minut později April dopíjela zbytek svého drinku a povídala si s přáteli, kteří seděli u stolu a netančili. Trošku se jí točila hlava, a čím víc přemýšlela nad Riskem Boonem, který jí tento týden nezavolał, tím víc ji to užíralo. „Nechala jsem mu v hlasové schránce dva vzkazy a on mi vůbec nezavolał,“ vyprávěla Clovii a Jenně. A teď sedí na baru a pokoutně sleduje každý její pohyb. Jak si to má vysvětlovat? „Promluvím si s ním rovnou teď, ať se mu to líbí, nebo ne,“ řekla. Když se začala zvedat, přistály jí na ramenu dvě ruce: Clovie zprava a Jenna zleva ji obě zatlačily zase zpátky.

„Počkej,“ řekla Clovie. „Tenhle tvůj výraz znám, April. Musíš se nejdřív uklidnit. Na tu smlouvu máš ještě naději. Tak se ho raději jen taktně zeptej, proč ten odklad...“

„Clovie má pravdu,“ dodala Jenna. „Jsi přece profesionálka. Nepokaz si to jen proto, že jsi uražená.“

April si povzdechla a přikývla. Risk je bohatý a pohledný chlap, který se k ní zachoval jako mizera. Přesto ale nemohla dovolit, aby jí její osobní pocity zasahovaly do práce. „Fajn. Máte pravdu. Přesně to udělám.“

„A ještě něco. Když to budeš dělat, nasad si tohle.“ Jenna si z pravé ruky stáhla diamantový prstýnek. „Od této chvíle jsi zasnoubená.“

„Cože?“

„Slyšela jsi mě. Jsi zasnoubená a budeš se vdávat. Je to pojistka, až budeš jednat s Riskem,“ vysvětlovala jí Jenna.

„To nemůžu udělat. Vždyť je to prstýnek tvojí babičky.“

„Je to pro dobrou věc. Víím, že na něj dáš dobrý pozor,“ poplácala ji Jenna po ruce.

„Proboha svatého, Jenno, vždyť si s ním můžu promluvit a –“

„Tiše! Zdá se, že míří přímo sem.“ Jenna rychle April nasadila prstýnek na levou ruku. „Pamatuj, jsi profesionálka. A jsi zasnoubená,“ zopakovala jí tiše.

April se ani nevzpamatovala, když najednou stála naproti Riskovi, na levé ruce měla nasazený prstýnek s diamanty a její takzvané kamarádky zmizely na taneční parket.

„Dobrý večer,“ pozdravil ji. Najednou jí ten prstýnek nepřipadal jako přehnané opatření. Na Riskovi bylo zkrátka něco až příliš přitažlivého, takže možná byl Jennin čin pravým požehnáním. „Měla bys minutku?“ zeptal se.

„Já... jasně. Tady?“ Z pódia hřměla živá hudba a bubeníkovo sólo ji téměř přimělo zacpat si uši.

Potřásl hlavou. „Tady je moc velký hluk. Projdeme se chvilku venku?“

Potřebovala slyšet, co jí chce říct, a o obchodu se určitě lépe povídá v soukromí. „Jasně.“

Risk jí prorážel cestičku davem a ona šla za ním, vrážela do lidí a připadala si jako pingpongový míček. Zachytila ji silná ruka a nárazy ustaly, protože Risk pro ni vytvořil lidský štít. U dveří zaklel. „Zatraceně, to je ale zima,“ řekl. Musela s ním souhlasit. Plášť si nechala uvnitř a ani druhá margarita ji nezahřála natolik, aby mohla nevnímat večerní chlad. „Pojďme si sednout do mého auta. Tam ti bude mnohem tepleji.“

„Tady je na rozhovor moc velká zima?“ zeptala se a zuby jí zacvakaly.